

Publicerad 2017-11-05 16:10 av kerstin skriver

en dikt direkt ur märkligheten..

ännu en gång frågar jag dig

Så frågar jag dig om vintern. Säg,
sjunger inte fåglarna i en dovare
ton, bleknar inte kinderna istället
för att rosas. Vaggas då inte spädbarnen
till ro under plädarna. Jag vet inte om
jag hör skriken längre.

Jag frågar dig om vintern. Kom den
inte tidigt i år, säg mig. Faller inte kylan
in under huden på ett märkligt sätt.
Och om jag ger mig ut på isen redan,
håller den då. Jag frågar dig om vintern.

Jag väntar på våren, sommaren och
hösten. Vintern är förbrukad. Smutsad
som snö på asfalten när våren gör sitt
inträde. Jag väntar på rening. Lindring
och förtröstan. Tillit och vakna nätter i
samförstånd. Jag väntar på sommaren.
Nakna bad i näckrosland. Höstens höga
luft och lingon som aldrig blir plockade.

På håll hör jag musiken, det enda som lenar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten